

БЪЛГАРСКИ ФАМИЛНИ ИМЕНА, СВЪРЗАНИ С ИМЕНА НА СЕЛИЩА**ЛЮДВИГ СЕЛИМСКИ**

Анализирант се 35 фамилни имена, в чийто словообразователен строеж се откриват 10 местни имена: 1. **важик-ли-* (: *Оваджик*, тур. *ovasiĭk* ‘долинка’); 2. *влах-ли-* (: *Влахи*); 3. *вракуп-ли-* (: **Вракуповица**); 4. **гейче-ли-* (: *Гейкчилер*, от тур. *Geyiĭçiler* ‘гледачи на елени’); 5. **гъок-чер(м)ен-* (: *Гъокчерен*, от тур. *Gök çevren* ‘син небосклон’); 6. **дин(к)-чи-/динч-ан-/*динк-ар-* (: **динк-/Динката*, тур. *dink* ‘мелница за ориз и др.’); 7. **дичин-* (: *Дичин*); 8. *каранч-* (: *Каранча*); 9. *мечкюр-* (: *Мечкюр*); 10. **хибели-* (: *Хибелии*, от тур. *Heube-li* ‘жител на *Heube’).

Особено внимание се отделя на звуковите промени, в резултат от които изследваните фамилни имена губят някогашната си словообразователна производност и първоначална семантика. Затова в отделни случаи специално се изтъква къде е границата между двете съставни части на фамилното име – словообразователната основа със съответната семантика и антропонимичната наставка с нейната функция.

Ключови думи: фамилно име, селищно име, жителско име, словообразователна основа, наставка

✉ Проф. д.ф.н. Людвиг Селимски
Институт за славянска филология
ул. „Грот-Ровецки“ 5; 41-205 Сосновец, Полша
selimski@wp.pl

Публикувано: 30 март 2018